

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Det Europæiske Civilretlige Atlas](#) > [Bruxelles IIb-forordningen - Ægteskabssager Og Sager Vedrørende Forældreansvar \(omarbejdning\)](#) > [Latvia](#)

Bruxelles IIb-forordningen - ægteskabssager og sager vedrørende forældreansvar (omarbejdning)

Letland

Letland

FIND KOMPETENTE DOMSTOLE/MYNDIGHEDER

Søgeværktøjet nedenfor vil hjælpe dig med at finde den eller de domstole/myndigheder, der er kompetente for et specifikt europæiske retligt instrument. Vi har gjort alt for at sikre, at resultaterne er så nøjagtige som muligt, men der kan være exceptionelle sager om fastlæggelse af kompetence, som ikke nødvendigvis er dækket.

Artikel 103, stk. 1, litra a), 1. del — Offentlige myndigheder eller andre myndigheder, der er bemyndiget til at udstede et officielt bekræftet dokument som omhandlet i artikel 2, stk. 2, nr. 2, litra b), og offentlige myndigheder, der er bemyndiget til at registrere en aftale som omhandlet i artikel 2, stk. 2, nr. 3

I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 325 i notarloven (Notariāta likums), har en edsvoren notar (zvērīnāts notārs) kompetence til at opløse et ægteskab og udstede en skilsmisseattest.

Notarloven og den engelske oversættelse heraf findes her — [notarloven \(likumi.lv\)](#)

Artikel 103, stk. 1, litra a), 2. del — Administrative myndigheder, der yder retshjælp som omhandlet i artikel 74, stk. 2

L'Domstolsstyrelsen [Tiesu administrācija].

Artikel 103, stk. 1, litra b), 1. del — retter, der har kompetence til at udstede attester til brug for en afgørelse i henhold til artikel 36, stk. 1, og retter og myndigheder, der har kompetence til at udstede en attest for et officielt bekræftet dokument eller en aftale som omhandlet i artikel 66

Attesten vedrørende en retsafgørelse som omhandlet i forordningens artikel 36, stk. 1, litra a), udstedes af den ret, der har truffet den pågældende retsafgørelse.

Attesten vedrørende en retsafgørelse som omhandlet i forordningens artikel 36, stk. 1, litra b), udstedes af den ret, der har truffet den pågældende retsafgørelse. Når en retsafgørelse er truffet af en familieret i henhold til forordningens artikel 1, stk. 2, litra b), c), d) og e), udstedes attesten som omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra b), af den familieret, der har truffet den pågældende afgørelse.

Attesten vedrørende en afgørelse som omhandlet i forordningens artikel 36, stk. 1, litra c), udstedes af byretten i Riga (Rīgas pilsētas tiesa).

Attesten vedrørende et officielt bekræftet dokument i skilsmisesager som omhandlet i forordningens artikel 66,

stk. 1, litra a), udstedes af en edsvoren notar.

Artikel 103, stk. 1, litra b) , 2. del — retter, der har kompetence til at berigtige attester som omhandlet i artikel 37, stk. 1, og artikel 48, stk. 1, og retter, der har kompetence til at udstede en attest, hvori det præciseres, at en attesteret afgørelse som omhandlet i artikel 49 lider af en mangel eller en begrænsning, og retter og myndigheder, der er kompetente til at berigtige den attest, der er udstedt i henhold til artikel 66, stk. 1, jf. artikel 67, stk. 1

Den ret, der har kompetence til at berigtige en attest i henhold til forordningens artikel 37, er den, der har truffet den pågældende retsafgørelse.

Den ret, der har kompetence til at berigtige eller annullere en attest i henhold til forordningens artikel 48, stk. 1, er den, der har truffet den pågældende retsafgørelse.

Den ret, der har kompetence til at udstede den i forordningens artikel 49 omhandlede attest om udsættelse eller begrænsning af fuldbyrdelse, er den, der har truffet den pågældende retsafgørelse.

Artikel 103, stk. 1, litra c) — retter, der er kompetente med hensyn til anerkendelse af en retsafgørelse (artikel 30, stk. 3) og til at meddele afslag på anerkendelse (artikel 40, stk. 2), samt de retter og myndigheder, der er kompetente til at afslå fuldbyrdelse, anfægtelse eller appel og yderligere anfægtelse eller appel som omhandlet i 58, stk. 1, 61, stk. 2, og 62

Den kompetente ret i henhold til artikel 30, stk. 3, artikel 40, stk. 2, og artikel 58, stk. 1, er distriktsdomstolen (*rajona (pilsētas) tiesa*), i hvis jurisdiktion fuldbyrdelsesstedet for retsafgørelsen eller sagsøgtes officielle bopæl eller, hvis dette ikke er muligt, hans bopæl eller hjemsted er beliggende.

Afgørelsen om anerkendelse af en udenlandsk retsafgørelse fra retten i første instans kan gøres til genstand for en ny appel (*blakus sūdzība*). Denne nye appel skal indgives til den ret, der har truffet den pågældende afgørelse, og stiles til den kompetente appeldomstol, mens appeldomstolens afgørelse af den nye appel kan anfægtes ved den øverste domstol (*Augstākā tiesa*) ved at iværksætte endnu en appel.

En afgørelse truffet af retten i første instans vedrørende afslag på anerkendelse eller fuldbyrdelse af en udenlandsk ret kan appelleres. Denne appel skal indgives til den ret, der har afsagt den pågældende retsafgørelse, og stiles til den kompetente appel (forordningens artikel 61).

Den regionale domstols [*apgabaltiesa*] afgørelse kan kun appelleres til den øverste domstol i forbindelse med anerkendelse af en afgørelse truffet af en udenlandsk ret (forordningens artikel 62).

Artikel 103, stk. 1, litra d) — Myndigheder, der er kompetente med hensyn til fuldbyrdelse, jf. artikel 52

Fogeder (zvērīnāti tiesu izpildītāji).

Artikel 103, stk. 1, litra e) — retsmidler i forbindelse med en afgørelse om anmodningen om afslag på fuldbyrdelse som omhandlet i artikel 61 og 62

Den kompetente ret i henhold til forordningens artikel 61 er den kompetente appeldomstol. Appellen skal indgives til den ret, der har truffet den pågældende afgørelse, men stilet til den kompetente appeldomstol.

Den regionale domstols afgørelse kan kun appelleres til den øverste domstol i forbindelse med anerkendelse af en afgørelse truffet af en udenlandsk ret (forordningens artikel 62). Denne appel skal indgives til den regionale domstol, der har truffet den pågældende afgørelse, og være stilet til kassationsdomstolen.

For så vidt angår både forordningens artikel 61 og artikel 62 kan appellen iværksættes inden for en frist på ti dage fra datoen for afsigelsen af afgørelsen. En part, for hvem en retsafgørelse er blevet forkyndt i overensstemmelse med artikel 56² i den civile retsplejelov (*Civilprocesa likums*) (levering, forkyndelse af dokumenter til en person, der ikke har bopæl eller opholdssted i Letland), kan indgive en ny appel senest 15 dage efter forkyndelsen af en genpart af retsafgørelsen.

Der skal stilles en garanti på 70 EUR, når der indgives en ny appel.

Den nye appel behandles ved skriftlig procedure. Retten underretter parterne om datoen for behandlingen af den nye appel. En kopi af afgørelsen sendes til parterne senest tre dage efter datoen for behandlingen af den nye appel. Afgørelsen om den nye appel kan ikke appelleres og bliver endelig på det tidspunkt, hvor den vedtages.

Proceduren for indgivelse og behandling af en ny appel er fastsat i kapitel 55 i den [civile retsplejelov](#).

Artikel 103, stk. 1, litra f) — navne, adresser og kommunikationsmidler for de centralmyndigheder, der er udpeget til at bistå med anvendelsen af forordningen i sager vedrørende forældreansvar. Hvis der udpeges mere end én centralmyndighed, angives hver centralmyndigheds stedlige og saglige kompetence som omhandlet i artikel 76

Den centrale myndighed i henhold til forordningen er:

Letlands justitsministerium (Latvijas Republikas Tieslietu ministrija)

[Brīvības bulvāris 36, Rīga, LV-1536](#)

E-mail: pasts@tm.gov.lv

Tlf.: +371 67036802

Artikel 103, stk. 1, litra g) — i givet fald kategorier af nære slægtninge ud over forældrene, hos hvilke barnet kan anbringes på en medlemsstats område uden forudgående samtykke fra denne medlemsstat, jf. artikel 82

I henhold til lettisk ret kræves der generelt samtykke til anbringelse hos en af barnets forældre eller slægtninge samt hos andre personer. Der er dog en undtagelse vedrørende anbringelsens varighed. I henhold til artikel 45, stk. 1, i [lov om beskyttelse af barnets rettigheder](#) (*Bērnu tiesību aizsardzības likums*) kan forældre således anbringe et barn i en anden persons varetægt i en periode på højst tre måneder. I et sådant tilfælde skal forælderen fremlægge en fuldmagt, der afgør, i hvilket omfang forældrene bemyndiger en anden person til at varetage deres barns interesser.

Opmærksomheden henledes på, at denne betingelse kun gælder for børn, der er under forældremyndighed, og at den periode, hvor barnet er i en anden persons varetægt, ikke overstiger tre måneder.

Artikel 103, stk. 1, litra h) — andre af Den Europæiske Unions institutioners sprog end en medlemsstats eget sprog, på hvilke meddelelser til dens centralmyndigheder kan accepteres som omhandlet i artikel 91, stk. 3)

Kommunikationssprogene er lettisk og engelsk.

Artikel 103, stk. 1, litra i) — sprog, der accepteres ved oversættelse af anmodninger og ledsagende dokumenter, der er fremsendt i henhold til artikel 80, 81 og 82, og af fritekstfelterne i certifikaterne, jf. artikel 91, stk. 2

Anmodninger, der er omhandlet i artikel 80, stk. 1 og 2, og eventuelle supplerende dokumenter skal ledsages af en oversættelse til lettisk.

Den i artikel 81, stk. 1, omhandlede anmodning og eventuel dokumentation skal ledsages af en oversættelse til lettisk.

Anmodningen og eventuelle supplerende dokumenter, der er omhandlet i artikel 82, stk. 1, skal ledsages af en oversættelse til lettisk.

Attesternes fritekstfelter skal oversættes til lettisk.

■ Sidste opdatering: 03/12/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.